

JAARVERSLAG 2013

De commissie van advies voor de bezwaarschriften gemeente Emmen is een onafhankelijk adviescommissie.
Ze adviseert de gemeentelijke bestuursorganen over bezwaarschriften van burgers gericht tegen gemeentelijke besluiten.

Uitgave : Juridische Zaken en Personeel

Telefoonnummer : 0591-689197

Mail : a.kuik@emmen.nl

Inhoud

Voorwoord	3
Hoofdstuk 1: De bezwaarschriftencommissie	4
1.1 Inleiding	4
1.2 Samenstelling commissie	4
1.3 Werkwijze en competentie commissie	5
1.4 Mandaat gemeentesecretaris	6
Hoofdstuk 2: Bezwaarschriften en adviezen	7
2.1 Verschillende soorten adviezen	7
2.2 Verschillende soorten beslissingen op bezwaar	8
2.3 Aantallen	8
2.4 Wijze van afdoening	9
Hoofdstuk 3: Opvallende ontwikkelingen in 2013	11
3.1 Tijdelijke sluiting woning of bedrijfspand (artikel 13b Opiumwet)	11
3.2 Oneigenlijke Wob-verzoeken	12
3.3 Terugkerende kwestie	13
Hoofdstuk 4: Belangrijke veranderingen in het recht	14
4.1 Wijziging Algemene wet bestuursrecht	14
4.1.1 Wet aanpassingen bestuursprocesrecht	14
4.1.2 Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten .	15
4.2 Nieuwe Drank en Horecawet.....	15

Voorwoord

De Commissie van advies voor de bezwaarschriften heeft in het verslagjaar 2013 in totaal 104 keer een advies uitgebracht aan de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester. De advisering door de commissie is nuttig voor de kwaliteit van het gemeentebestuur. De commissieleden stellen tijdens de hoorzittingen waarin de bezwaarschriften worden behandeld, kritische vragen aan de ambtenaren die het gemeentebestuur ter zitting vertegenwoordigen, en aan de bezwaarmakers. De kritische vragen houden de ambtenaren scherp. Wij hebben de indruk dat hiervan een kwaliteitsimpuls uitgaat voor de afdelingen waarop deze ambtenaren werkzaam zijn.

Zo'n kwaliteitsimpuls gaat ons inziens ook uit van de uitvoerige adviezen die de commissie uitbrengt. De adviezen bevatten steeds een grondige juridische analyse van de casus. Dat is niet alleen noodzakelijk voor een zorgvuldige besluitvorming over het voorliggende bezwaarschrift. De grondige juridisch analyse kan daarnaast ook als een bron van inspiratie dienen wanneer het gemeentebestuur in de toekomst met een vergelijkbare zaak te maken krijgt.

De commissie prijst zich gelukkig met het feit dat ze ook dit jaar weer op een adequate en plezierige wijze is ondersteund door haar ambtelijk secretariaat. Zonder deze ondersteuning zou de commissie haar hoge ambities ten aanzien van de kwaliteit van de rechtsbescherming voor de burgers van de gemeente Emmen niet kunnen waarmaken.

mr. L.P.A. van Kats (algemeen voorzitter) en mr. dr. A.J.G.M. van Montfort (voorzitter)

Hoofdstuk 1: De bezwaarschriftencommissie

1.1 Inleiding

Voor u ligt het jaarverslag van de Commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna: de commissie) over het jaar 2013. De gegevens zoals deze op 1 september 2014 bekend waren, zijn in dit jaarverslag verwerkt. Het verslag heeft betrekking op de bezwaarschriften die door de commissie zijn behandeld in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013. Het jaarverslag is bedoeld voor de burgers, het gemeentebestuur en de ambtelijke organisatie van de gemeente Emmen. In dit verslag beschrijft de commissie haar samenstelling en werkwijze (hoofdstuk 1), de behandelde bezwaarschriften, de uitkomst daarvan en de duur van de behandeling van de bezwaarschriften (hoofdstuk 2). Ook geeft de commissie aan wat in 2013 in het bijzonder is opgevallen (hoofdstuk 3). Ten slotte signaleert de commissie de belangrijkste wetswijzigingen die zich hebben voorgedaan in 2013 (hoofdstuk 4).

1.2 Samenstelling commissie

De commissie bestaat per hoorzitting uit een voorzitter en twee leden. De voorzitters en leden van de commissie worden door het college benoemd, geschorst en ontslagen. De voorzitters en de commissieleden mogen geen deel uitmaken van of werkzaam zijn onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan van de gemeente. De commissie bestaat uit onafhankelijke leden met een juridische, bestuurlijke en/of ambtelijke achtergrond. Dit ter waarborging van de onafhankelijke positie van de commissie ten opzichte van de gemeenteraad, het college en de burgemeester. Dit zorgt er tevens voor dat zij op objectieve wijze hun oordeel over het bezwaar kunnen geven.

In 2013 was de commissie als volgt samengesteld:

- De heer mr. L.P.A. van Kats (algemeen voorzitter)
- De heer mr. dr. A.J.G.M. van Montfort (voorzitter)
- De heer mr. B.H. Abbing (lid)
- De heer mr. J.C.M. Damming (lid)
- De heer P.J. de Groot (lid)
- Mevrouw mr. H. Kruize (lid)
- De heer ir. D. van der Kellen (lid)
- De heer mr. A.S. Schiphuis (lid)

De commissie werd ondersteund door een secretariaat, bestaande uit de heer mr. J.J. Jansen en mevrouw mr. G.A. Kuik. De verslaglegging en administratieve ondersteuning werd verzorgd door mevrouw M.C. Harms-Schulte.

1.3 Werkwijze en competentie commissie

De commissie is een op de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en het Reglement commissie bezwaarschriften (hierna: reglement) gebaseerd orgaan, dat advies geeft aan de drie bestuursorganen van de gemeente Emmen (i.c. de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester) met betrekking tot het nemen van beslissingen op bezwaarschriften.

De bezwaarprocedure biedt het bestuursorgaan de mogelijkheid om het besluit waartegen bezwaar wordt gemaakt in zijn volle omvang te heroverwegen (artikel 7:11 lid 1 Awb). De taak van de commissie richt zich in het bijzonder op: het opnieuw beoordelen van de relevante feiten en omstandigheden, de rechtmatigheid van het bestreden besluit, alsmede kwesties van beleid. De aard van de bezwaarschriftprocedure brengt met zich mee dat het bestuursorgaan vele formele en materiële gebreken die kleven aan besluiten in de bezwaarschriftprocedure kan herstellen. De volledige heroverweging is niet gebonden aan argumenten of omstandigheden die in het bezwaarschrift aan de orde zijn gesteld. Dit jaarverslag geeft onder andere inzicht in het aantal behandelde bezwaarschriften, de aard van de besluiten waartegen bezwaar is gemaakt ende inhoud van de adviezen.

Van alle bezwaarschriften die bij de gemeente binnenkomen, wordt een gedeelte zonder een advies van de commissie afgedaan. Besluiten die door de gemeentelijke bestuursorganen worden genomen op grond van de in artikel 2 lid 2 van het reglement genoemde wetten, behoren niet tot de competentie van de commissie. De commissie adviseert evenmin bij bezwaarschriften tegen besluiten die zijn genomen op grond van gemeentelijke verordeningen die zijn gebaseerd op de in artikel 2 lid 2 van het reglement genoemde wet- en regelgeving.

De commissie is niet bevoegd kennis te nemen van bezwaarschriften die zijn ingediend tegen besluiten die hun basis vinden in:

- de Wet werk en bijstand;
- de Wet inkomensvoorziening voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- de Wet inkomensvoorziening kunstenaars;
- de Wet maatschappelijke ondersteuning;
- de regeling Gehandicaptenparkeerkaart;
- de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
- de Invorderingswet 1990;
- Wet Waardering Onroerende Zaken.

De commissie is evenmin bevoegd om kennis te nemen van bezwaarschriften tegen besluiten die zijn genomen op grond van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, zoals die in werking is getreden op 1 juli 2012. Artikel 2 lid 2 van het reglement zal op dit onderdeel worden aangepast.

De commissie is gehouden de indiener van het bezwaarschrift te horen. Wanneer de commissie van oordeel is dat bij een bezwaarschrift sprake is van kennelijke niet-ontvankelijkheid, kennelijke ongegrondheid, dan wel belanghebbenden hebben aangegeven van horen te willen afzien of als er volledig tegemoet wordt gekomen aan het bezwaar, kan de commissie besluiten om van het horen af te zien (artikel 7:3 Awb). Naast de bezwaarmaker wordt ook een vertegenwoordiger van het gemeentebestuur uitgenodigd om het standpunt van de gemeente te verwoorden. Ook eventuele derde belanghebbenden worden tijdens de hoorzitting in staat gesteld hun belangen nader toe te lichten.

Het advies van de commissie wordt vervolgens schriftelijk uitgebracht aan het gemeentelijke bestuursorgaan dat het primaire besluit heeft genomen. Eveneens wordt van het horen een verslag gemaakt. Het bestuursorgaan beslist op het bezwaar, al dan niet in overeenstemming met het advies van de commissie. Als wordt afgeweken van het commissieadvies, dan wordt in de beslissing op bezwaar de reden voor deze afwijking expliciet vermeld (artikel 7:13 lid 7 Awb).

1.4 Mandaat gemeentesecretaris

Bij besluit van 31 maart 2009 heeft het college besloten om in een aantal gevallen de bevoegdheid om te beslissen op bezwaarschriften te mandateren aan de gemeentesecretaris, wanneer de commissie heeft geadviseerd om de bezwaren niet-ontvankelijk of ongegrond te verklaren. In de gevallen waarin het primaire besluit in mandaat is genomen en de commissie adviseert om dit primaire besluit onverkort te handhaven, heeft de gemeentesecretaris de bevoegdheid om namens het college (in mandaat) overeenkomstig dit commissieadvies een beslissing op bezwaar te nemen waarbij het bezwaar niet-ontvankelijk of ongegrond wordt verklaard. De beslissing op bezwaar die valt onder het mandaat van de gemeentesecretaris wordt opgesteld en afgehandeld door één van de secretarissen van de commissie. Het vorenstaande heeft als voordeel dat voor een groot deel van de bezwaarschriften de afhandelingsduur behoorlijk wordt verkort. Binnen een korte termijn na toezending van het advies van de commissie ontvangt een bezwaarmaker dan een beslissing op bezwaar dat vatbaar is voor beroep bij de bestuursrechter. De keuze voor het mandateren van de bevoegdheid om te beslissen op bezwaren in overeenstemming met het advies van de commissie, heeft tot gevolg dat een groot deel van de bezwaarschriften onder dit mandaat valt. In een aantal gevallen is het juridisch niet toegestaan om te mandateren, dan wel is het ongewenst om het mandaat neer te leggen bij de gemeentesecretaris.

Het onderhavige mandaat van de gemeentesecretaris kent kort samengevat de volgende uitzonderingen:

- primair besluit genomen door het college;
- bijzondere gevallen waarin het toch gewenst is dat het college zelf de beslissing op bezwaar neemt (bijv. politiek- of publiciteitsgevoelige onderwerpen);
- afwijken van het advies van de commissie;

- het al bestaande wethoudersmandaat sociale zaken;
- primair besluit genomen door de gemeenteraad;
- primair besluit genomen door de burgemeester.

Hoofdstuk 2: Bezwaarschriften en adviezen

2.1 Verschillende soorten adviezen

De adviezen van de commissie kunnen als volgt worden onderverdeeld, waarbij zich ook combinaties van adviezen voor kunnen doen:

1. *Niet-ontvankelijk*: Het ingediende bezwaar van een bezwaarde voldoet niet aan de procedurele vereisten voor het in behandeling nemen van een bezwaarschrift.
De commissie geeft in een dergelijk geval geen inhoudelijk oordeel ten aanzien van de gronden van het bezwaar.
2. *Herroepen besluit*: De commissie adviseert om het bezwaar gegrond te verklaren en het bestreden besluit inhoudelijk te herroepen bij beslissing op bezwaar.
3. *In stand laten met aanvulling*: De commissie adviseert om het bestreden besluit inhoudelijk in stand te laten, maar bij beslissing op bezwaar de motivering verder aan te vullen of te verbeteren.
4. *Ongegrond*: De commissie adviseert om de bezwaren tegen het bestreden besluit ongegrond te verklaren, zodat dit besluit onverkort van kracht blijft.
5. *Ingetrokken*: De bezwaarde heeft besloten om zijn bezwaarschrift in te trekken, waardoor de commissie geen advies hoeft uit te brengen. De redenen voor het intrekken kunnen divers zijn, bijv. door gewijzigde omstandigheden heeft bezwaarde geen belang meer bij behandeling van zijn bezwaar of middels tussenkomst van de secretaris en/of de commissie wordt tussen bezwaarde en het bestuursorgaan een minnelijke regeling getroffen. Ook bestaat de mogelijkheid dat het bestuursorgaan (onmiddellijk) na het binnenkomen van een bezwaarschrift zelfstandig tot de conclusie komt dat het een fout heeft gemaakt en de beslissing moet herroepen. Voorwaarde is dan wel dat bezwaarde zodanig tevreden is dat hij zijn bezwaarschrift intrekt of dat volledig aan het bezwaar wordt tegemoetgekomen.

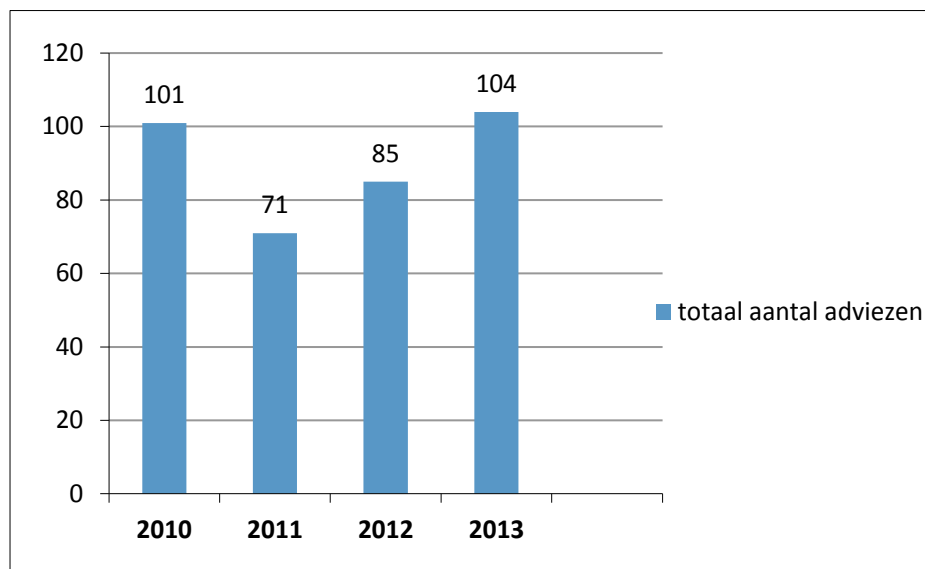
2.2 Verschillende soorten beslissingen op bezwaar

Nadat de commissie haar advies heeft uitgebracht, is aan het bestuursorgaan (i.c. gemeenteraad, college of burgemeester) om een beslissing op het bezwaar te nemen. De beslissingen op het bezwaar van het bestuursorgaan kunnen op de volgende wijze worden onderverdeeld, waarbij zich ook combinaties van onderstaande besluitvorming voor kunnen doen:

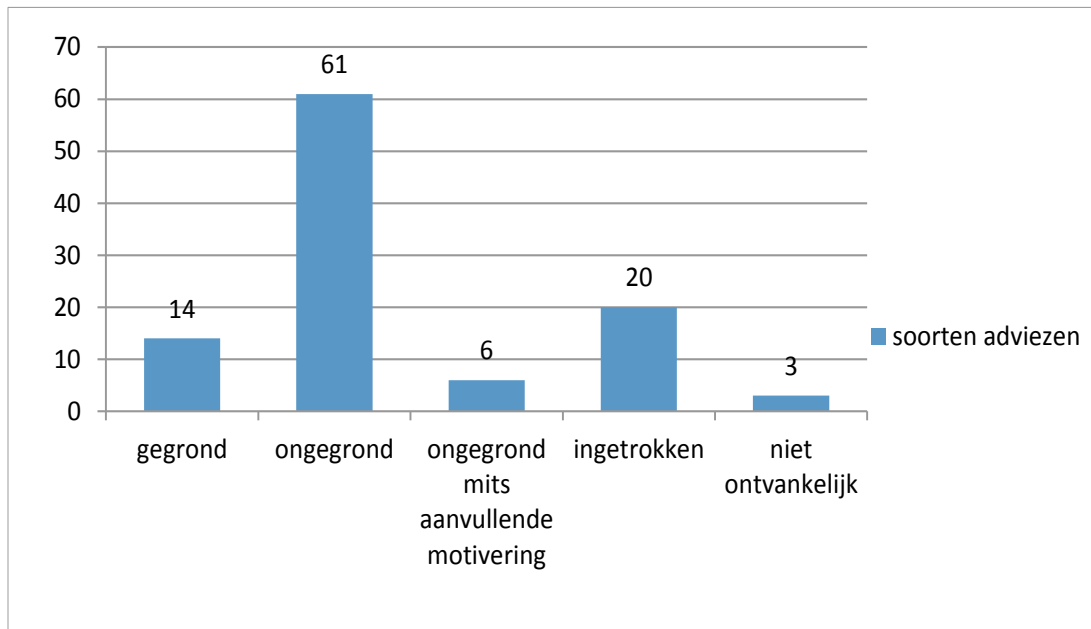
- *Niet-ontvankelijk*: In de beslissing op bezwaar gaat het bestuursorgaan niet inhoudelijk op de gronden van het bezwaar in, omdat het bezwaarschrift niet voldoet aan de procedurele voorschriften (bijv. bezwaar is niet binnen zes weken ingediend of bezwaarde is geen belanghebbende).
- *(Gedeeltelijke) gegrond*: Het bestuursorgaan is van mening dat het primaire besluit niet (geheel) in stand kan blijven en neemt bij beslissing op bezwaar (gedeeltelijk) een nieuw besluit ten aanzien van bezwaarde.
- *Ongegrond*: Het bestuursorgaan handhaaft onverkort het primaire besluit.

2.3 Aantallen

Uit de onderstaande grafiek blijkt over hoeveel bezwaarschriften de commissie in 2013 heeft geadviseerd aan de drie bestuursorganen van de gemeente Emmen (i.c. de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester). In vergelijking met de voorgaande jaren is er sprake van een toename. Deze toename kan onder andere worden verklaard door het aantal bezwaarschriften over leerlingen vervoer waarover door de commissie is geadviseerd in 2013 in vergelijking met voorgaande jaren. De oorzaak van deze toename is gelegen in een beleidswijziging die heeft plaatsgevonden in de Verordening Leerlingenvervoer van de gemeente Emmen.

2.4 Wijze van afdoening

Bovenstaande grafiek geeft de door de commissie gegeven soorten adviezen weer. Hieruit blijkt dat de meerderheid van de bezwaarschriften ongegrond worden verklaard. Voorts valt op dat er een redelijk aantal bezwaarschriften worden ingetrokken, waaruit afgeleid zou kunnen worden dat dit veroorzaakt wordt door de inzet van pre-mediation door het bestuursorgaan.

In onderstaand overzicht zijn de soorten adviezen verder uitgewerkt naar het type besluit waartegen de bezwaarschriften in 2013 waren gericht. Waar in onderstaand overzicht omgevingsvergunning staat vermeld, gaat het om het verlenen van een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen (voorheen: de bouwvergunning), al dan niet in combinatie met het verlenen van een omgevingsvergunning voor het gebruik van gronden of bouwwerken in strijd met het geldende planologisch regime. Hoewel andere soorten vergunningen (bijv. kap-, uitweg- of sloopvergunningen) ook vallen onder het begrip omgevingsvergunning in de zin van de Wabo, is ten behoeve van de leesbaarheid van dit jaarverslag er voor gekozen om de verschillende soorten van omgevingsvergunningen verder uit te splitsen.

Onderwerp	Advies Commissie
<i>Korte aanduiding van het besluit waartegen het bezwaar was gericht</i>	<i>Korte duiding van het advies van de commissie</i>
Rechtspositioneel (6x)	Herroepen: 1x In stand laten: 3x Geen: 2x

Omgevingsvergunning (9x)	Herroepen: 1x Niet ontvankelijk: 1x In stand laten met aanvulling: 1x In stand laten: 6x
Kapvergunning (5x)	In stand laten: 4x Geen: 1x
Planschade (3x)	In stand laten: 3x
Dwangsom (5x)	Herroepen: 2x In stand laten: 2x Geen: 1x
Exploatievergunning (3x)	In stand laten: 3x
Verzoek handhaving (2x)	Herroepen: 1x Geen: 1x
Bestuursdwang (5x)	Herroepen: 3x In stand laten: 1x Geen: 1x
GBA-gegevens (x)	In stand laten: 1x
Leerlingenvervoer (11x)	Niet ontvankelijk: 1x In stand laten: 4x Geen: 6x
Invorderingsbeschikking (3x)	In stand laten met aanvulling: 1x In stand laten: 2x
Kinderopvang (2x)	In stand laten: 2x
Omzettingsvergunning (1x)	In stand laten: 1x
Tijdelijke sluiting pand (9x)	In stand laten: 9x
Vergunning evenementen (1x)	Geen: 1x
Weigering carport (1x)	In stand laten: 1x
Kostenbeschikking inbeslagname (1x)	In stand laten: 1x
Plaatsen zendmast nabij Golfparkdreef (3x)	In stand laten met aanvulling: 3x
Plaatsing lichtmasten (7x)	In stand laten: 7x
Last onder dwangsom (2x)	Herroepen: 1x Geen: 1x
Nadeelcompensatie (1x)	Geen: 1x

Doordecentralisatie groot onderhoud PO 2012-2016 (2x)	Herroepen: 2x
WOB-verzoek (7x)	Herroepen: 1x In stand met aanvulling: 1x In stand laten: 4x Geen: 1x
Vergunning standplaats (1x)	Geen: 1x
Subsidie kinderopvang (1x)	Herroepen: 1x
Niet ontvankelijkheid stichting indienen aanvraag (1x)	Niet ontvankelijk: 1x
Toekenning reisvergoeding (1x)	Geen: 1x
Afwijzing uitrit (1x)	In stand laten: 1x
Bezwaar bouw (4x)	In stand laten: 2x Geen: 2x
Bezwaar realisatie keerwand (1x)	In stand laten: 1x
Afwijzing gemeentelijk monument kerk (1x)	In stand laten: 1x
Bezwaar aanleg rotondes (1x)	In stand laten: 1x
Wet bodembescherming (1x)	Herroepen: 1x
Afwijzing schadebesluit (1x)	In stand laten: 1x

Hoofdstuk 3: Opvallende ontwikkelingen in 2013

3.1 Tijdelijke sluiting woning of bedrijfspand (artikel 13b Opiumwet)

De commissie heeft in het verslagjaar 2013 evenals in 2012 regelmatig geadviseerd met betrekking tot een bezwaarschrift tegen een tijdelijke sluiting van een woning en/of bedrijfspand op grond van artikel 13b van de Opiumwet. In 2013 heeft de commissie negen keer geadviseerd overeen bezwaarschrift gericht tegen een tijdelijk sluitingsbevel van de burgemeester. In het merendeel van de gevallen gaat het hierbij om een tijdelijke sluiting van een woning of bedrijfspand in verband met illegale hennepcultuur.

Middels toepassing van artikel 13b van de Opiumwet in combinatie met het vastgestelde gemeentelijk drugsbeleid (i.c. de beleidsregel "Handhavingsbeleid hard- en softdrugs gemeente Emmen 2013"), beoogt de burgemeester de teelt, het gebruik, de verstrekking en de handel in (soft-)drugs tegen te gaan.

De tijdelijke sluiting heeft volgens de burgemeester tot doel de loop naar een drugspand door telers, dealers, klanten en bezoekers te beëindigen. Hiermee wordt beoogd de drugscriminaliteit te verminderen en daarmee de veiligheid en leefbaarheid van de samenleving te vergroten. De commissie constateert dat door de burgemeester op een consequente wijze uitvoering wordt gegeven aan het gemeentelijk drugsbeleid middels het sluiten van woningen en bedrijfspanden, wanneer hierin door de politie of Enexis hennepsteelt in combinatie diefstal van stroom wordt vastgesteld.

Uitspraak Rechtbank Noord-Nederland 12 juni 2014

De commissie heeft kennis genomen van de uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland, Afdeling bestuursrecht, van 12 juni 2014 (zie zaaknummer: AWB 13/812 en ECLI:NL:RBNNE:2014:2850). De rechtbank komt in deze uitspraak – kort samengevat – tot het oordeel dat het beleid van de burgemeester van de gemeente Emmen de toets in rechte niet kan doorstaan, aangezien reeds de enkele aanwezigheid van een handelshoeveelheid softdrugs in een woning of bijbehorend erf leidt tot sluiting zonder dat sprake is van bijkomende omstandigheden.

Deze uitspraak is niet van betekenis voor de sluiting van een bedrijfspand, aangezien de uitspraak enkel ziet op de sluiting van een woning. Het beleid van de burgemeester waarbij onmiddellijk tot sluiting van een lokaal wordt overgegaan bij het aantreffen van een hoeveelheid softdrugs die groter is dan een gebruikershoeveelheid, is naar het oordeel van de commissie niet onredelijk indien sprake is van een bedrijfspand. De commissie ziet geen grond voor het oordeel dat de burgemeester in geval van een bedrijfspand niet in redelijkheid het beleid kan voeren dat bij een eerste constatering van een handelshoeveelheid softdrugs tot sluiting van het desbetreffende lokaal wordt overgegaan. De commissie verwijst in dit verband expliciet naar de uitspraak van de ABRvS van 6 augustus 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:2947).

Tegen de uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland van 12 juni 2014 is door de burgemeester hoger beroep ingesteld.

3.2 Oneigenlijke Wob-verzoeken

De commissie heeft in het verslagjaar 2013 zich zeven keer gebogen over dit verschijnsel. Burgers stellen de gemeente vaak in gebreke om aanspraak te kunnen maken op een dwangsom bij niet tijdig beslissen (artikel 4:17 Awb) in het kader van een verzoek op basis van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob). Bij dergelijke verzoeken wordt regelmatig misbruik gemaakt van de Wob.

Regelmatig worden Wob-verzoeken ingediend die veel van de capaciteit van bestuursorganen vragen, maar waarvan men zich kan afvragen of deze passen bij het doel van de Wob. Op dit moment ontbreekt een afwijzingsgrond in de Wob voor die gevallen waar overduidelijk sprake is van oneigenlijk gebruik (vaak aangeduid als misbruik).

Omvangrijke verzoeken vormen een grote belasting voor het betreffende bestuursorgaan. Uiteraard moet het voor iedere burger mogelijk blijven de overheid te controleren en in documenten neergelegde informatie op te vragen over elke bestuurlijke aangelegenheid, ook als het omvangrijke dossiers betreft. Maar verzoeken moeten tegelijkertijd hanteerbaar blijven voor bestuursorganen (citaat uit de brief over de Wob van minister Donner van 31 mei 2011 aan de Tweede Kamer, Kamerstukken II2010/11, 32 802, nr. 1)

Inmiddels is duidelijk dat de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) wordt aangepast: het voorstel van wet tot Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) in verband met de inwerkingtreding van de Wet Dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen bevat de volgende wijzigingen:

- De overheid hoeft onredelijke verzoeken om informatie niet in behandeling te nemen.
- Bij zeer omvangrijke verzoeken kan de beslistermijn worden verlengd.
- Zeer omvangrijke verzoeken kunnen gedeeltelijk worden behandeld.
- (Her)gebruik van openbare overheidsinformatie voor nieuwe producten en diensten (bijvoorbeeld apps) wordt makkelijker.
- Er komt een uniforme kostenregeling.
- Overheden die niet binnen 6 weken reageren op verzoeken om informatie hoeven geen dwangsom meer te betalen.
- De dwangsomregeling uit de Algemene wet bestuursrecht is niet langer van toepassing op de Wob.

Het is op dit moment nog niet bekend wanneer de wetswijziging in werking zal treden.

3.3 Terugkerende kwestie

De commissie heeft zich in het verslagjaar 2013 gebogen over een geschil waar zij in het verleden ook over heeft geadviseerd.

De commissie heeft advies uitgebracht aan het college naar aanleiding van bezwaren van drie omwonenden tegen het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen van een graansilo, ten behoeve van een kuikenmesterij. De commissie heeft in deze kwestie vanaf 2010 over meerdere bezwaarschriften van omwonenden geadviseerd, gericht tegen de kuikenmesterij of andere hieraan gerelateerde (bouw)activiteiten van de eigenaar van deze mesterij. Het ging hierbij om een aantal afgewezen handhavingsverzoeken, alsmede bezwaarschriften gericht tegen verleende omgevingsvergunningen aan de eigenaar van de kuikenmesterij. Tegen het bestemmingsplan, de drie bouwvergunningen en de milieuvergunning hebben een drietal omwonenden, waaronder een deel van de reclamanten, beroep ingesteld bij de ABRvS.

De commissie heeft tot op heden geadviseerd de bezwaarschriften van omwonenden ongegrond te verklaren, maar daarbij wel vastgesteld dat het toepasselijke bestemmingsplan in zijn geheel dusdanig ruim is geformuleerd, dat er voor de eigenaar/vergunninghouder haast geen belemmeringen zijn om door hem gewenste bouw- en/of gebruiksactiviteiten te ontplooien op zijn perceel. In het kader van een meer evenwichtige afweging van alle betrokken ruimtelijke belangen, heeft de commissie het college geadviseerd om dit bestemmingsplan nader te onderzoeken op het punt van (on-)beoogde consequenties van (te) ruim geredigeerde bouw- en/of gebruiksvoorschriften.

Hoofdstuk 4: Belangrijke veranderingen in het recht

4.1 Wijziging Algemene wet bestuursrecht

In 2013 is de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op een aantal belangrijke punten gewijzigd door inwerkingtreding van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Staatsblad 2012/682) en de Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten (Staatsblad 2013,50).

De wijzigingen zijn ook voor het omgevingsrecht van groot belang. Met de wijzigingen heeft de wetgever geprobeerd het bestuursprocesrecht verder te stroomlijnen en slagvaardiger te maken, en om effectieve geschilbeslechting te bevorderen. In dit jaarverslag beperken wij ons tot het weergeven van de wijzigingen van de Awb door de Wet aanpassingen bestuursprocesrecht voorzover dit betrekking heeft op de bezwaarschriftenprocedure.

4.1.1 Wet aanpassingen bestuursprocesrecht

Eén van de meest in het oog springende wijzigingen is de invoering van het relativiteitsvereiste in het bestuursprocesrecht. Dit houdt in dat de bestuursrechter een besluit niet vernietigt op grond van strijd met een regel of beginsel, wanneer die regel of dat beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

Een tweede belangrijke wijziging is dat de toepassingsmogelijkheden van artikel 6:22 Awb (passeren gebreken) zijn verruimd. Instandlating van een besluit kan niet langer alleen plaatsvinden bij schending van vormvoorschriften, maar bij schending van elke geschreven of ongeschreven rechtsregel of rechtsbeginsel. Daarbij moet wel nog steeds aannemelijk zijn dat belanghebbenden niet worden benadeeld.

Verder hebben bestuursorganen sinds 1 januari 2013 de mogelijkheid om in bezwaarschrift- en klachtprocedures de zogenaamde “antwoordkaartmethode” te hanteren. Dat betekent dat zij bezwaarmakers kunnen verzoeken om binnen een

bepaalde termijn aan te geven of zij prijs stellen op een hoorzitting of niet. Wanneer het bestuursorgaan geen reactie ontvangt, kan de hoorzitting achterwege worden gelaten. De bestuursorganen van de gemeente Emmen maken, voorzover bekend, nog geen gebruik van deze methode.

4.1.2 Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten

De verzoekschriftprocedure die deze wetswijziging heeft gecreëerd maakt het mogelijk om – naar keuze los of tijdens een (hoger) beroepsprocedure tegen het schadeveroorzakend besluit – aan de bestuursrechter een verzoek om schadevergoeding te doen. Titel 8.4 Awb bevat deze regeling en is in de plaats gekomen van de in de jurisprudentie ontwikkelde mogelijkheid om op te komen tegen een zelfstandig schadebesluit en de schadeprocedures van art. 8:73 en 8:73a Awb. De bestuursrechter is op grond van art. 8:89 Awb exclusief bevoegd ten aanzien van schadevergoedingsverzoeken op het terrein van de CRvB, de belastingrechter en ten aanzien van het vreemdelingenrecht. De burgerlijke rechter is exclusief bevoegd ten aanzien van schadevergoedingsverzoeken over de overige terreinen van het bestuursrecht wanneer het verzoek om schadevergoeding ten minste €25.000 bedraagt. Ingeval een verzoek om schadevergoeding maximaal €25.000 bedraagt heeft de belanghebbende de keuze om zich te wenden tot de bestuursrechter of de burgerlijke rechter.

Titel 8.4 Awb heeft geen betrekking op schadevergoeding bij rechtmatig overheidshandelen (nadeelcompensatie). Naar huidig recht staat tegen een beslissing over nadeelcompensatie beroep bij de bestuursrechter open indien de oorzaak van de schade zelf een voor beroep vatbaar besluit was of als de beslissing omtrent nadeelcompensatie berust op een wettelijk voorschrift of een beleidsregel.

Wanneer de bepalingen over nadeelcompensatie uit de Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten in werking treden wordt de bevoegdheid van de bestuursrechter ingrijpend verruimd. De bestuursrechter wordt dan ook bevoegd te oordelen over beslissingen over nadeelcompensatie waarbij de schade is veroorzaakt door een algemeen verbindend voorschrift (niet zijnde een wet in formele zin) of een beleidsregel of waarbij de schade is veroorzaakt door een feitelijke handeling die geheel los staat van een voor beroep vatbaar besluit.

4.2 Nieuwe Drank en Horecawet

Vanaf 1 januari 2013 berust de verantwoordelijkheid voor de naleving van de Drank en Horecawet bij de burgemeester. Voorheen lag de naleving van de Drank en Horecawet bij de Voedsel en Waren Autoriteit.

De burgemeester is hiermee niet alleen vergunningverlener, maar ook verantwoordelijk voor het aanstellen van de buitengewone ambtenaren die belast worden met de handhaving van de Drank en Horecawet. Verder kan hij aan supermarkten en andere detailhandelaren die meer dan drie keer in een jaar de Drank en Horecawet overtreden, een tijdelijk verkoopverbod van alcohol opleggen.